

nes, at det er den naturligste Ting af Verden: Det er i Ordets dybeste Forstand det gennemførte Selvstyre, og først derigennem faar Sparerne i bedste Forstand Indflydelse paa Anvendelsen af deres egne Midler. Det kunde ganske vist ogsaa ske gennem kooperative Dannelser, det anerkender jeg, og den Vej kunde man ogsaa gaa, men foreløbig synes jeg, det er den naturlige Vej, der her er at gaa. Jeg vil altsaa protestere imod den Udtalelse af den højtærede Handelsminister, at han ikke troede, der her var noget Medlem, der vilde gøre sig til Talsmand for denne Tankegang. Jeg melder mig i alt Fald som Tilhænger af denne Tankegang.

Den højtærede Handelsminister advarede imod at forøge Mistilliden i dette Øjeblik. Denne Advarsel synes jeg burde have en anden Adresse end til min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. P. Andersen. Det ærede Medlem har fremdraget nogle Kendsgerninger og omtalt dem, men det, der skaber Mistilliden og forøger Mistilliden, er jo ikke Omtalen af, men det er selve disse Kendsgerninger. Det er Landmandsbankkrakket og alt, hvad der hænger sammen dermed, og det er Stats- og Finansministerens urigtige Erklæring af 9. Juli, og den højtærede Handelsminister kan dog ikke være blind for, at en saadan Erklæring fremsat under Ansvar af selve Statsministeren, og som har vist sig at være uholdbar, i højeste Grad maa forøge Mistilliden her i Landet. Den har da ogsaa medført nogle meget opsigtsvækkende og meget pinlige Retsager, der selvfølgelig ogsaa i højeste Grad maa bidrage til at forøge Mistilliden her i Landet. Altsaa, den højtærede Handelsminister maa vende sig med denne Tale til det rigtige Sted og give sin Anklage den rette Adresse.

Min ærede Meningsfælle pegede ogsaa paa det Forhold, hvori en ledende, meget fremskudt Venstrepolitiker har staaet, og paa hele den Maade, hvorpaa der er gaaet frem med Den private Laanebank og Stats- og Finansministerens Stilling dertil. Det er Kendsgerninger, som dog maa omtales. Det er dog ikke det, at de bliver afsløret og omtalt, der vækker Mistillid, men det er selve disse Kendsgerninger, og den højtærede Handelsminister maa derfor hen-

vende sig til det rigtige Sted i sit Parti og der gøre sin Indflydelse gældende til Fordel for, at de Mænd, der i saa høj Grad har fremkaldt og forøget Mistilliden i Landet, fjernes fra deres Stillinger. Der maa gøres rent Bord med Hensyn til dem, der er Aarsag i denne voksende og snart overhaandtagende Mistillid, der bl. a. har givet sig Udslag i den Kendsgerning, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen pegede paa, at Folk ikke længere tør sætte deres Penge i Aktier i den Udstrækning som tidligere, men gaar over til at sætte deres Penge i Sparekasserne, hvorfor Sparekasserne svømmer over med Midler og ikke ved, hvor de skal finde Anvendelse for dem. Det ærede Medlem pegede paa, at i de sidste 3 Maaneder er Sparekasseindskuddene i København alene vokset med over 50 Mill. Kr., medens vort Erhvervsliv i højeste Grad lider under, at Midlerne unddrages den produktive Virksomhed. Det er højst uheldige Forhold, men de øges jo ved, at de Mænd, som har Ansvaret for det, synes, at de uanfægtet kan blive siddende, som om intet var sket, og ved, at en ledende, meget fremskudt Venstrepolitiker overhovedet i fuldkommen Tavshed overværer de Afsløringer, der er fremkommet. Lad den højtærede Ministers Parti tage disse Forhold under alvorlig Overvejelse, og lad den højtærede Handelsminister bidrage til, at de Mænd, der har fremkaldt Mistilliden og ved deres fortsatte nonchalante Forbliven i deres Stillinger forøger den, forsvinder af det offentlige Liv.

Den højtærede Handelsminister bebudede et Forslag til en ny Banklov i en nær Fremtid. Det glæder mig. Jeg havde næsten ikke ventet det; jeg havde næsten ikke anset det for muligt, at der fra denne Regerings Side kunde blive fremsat et Banklovsforslag, saa længe den nuværende Udenrigsminister har Sæde i dette Ministerium. Jeg maa nemlig gaa ud fra, at der i denne Banklov maa indføres en Bestemmelse om, at Direktører i Selskaber ikke kan spekulere i deres eget Selskabs Aktier. Det er en Ting, der er strafbar i visse andre Lande, og det maa ogsaa gøres strafbart her i Landet. Det er baade fra den ene og fra den anden Side fra højt ansete Mænd, fra juridisk Side betegnet som noget umoralsk og utiladeligt, og